

Úhyn a ničení druhů na planetě Zemi neustále roste. Jednou z nejdůležitějších příčin, vedle ničení přírodních stanovišť fauny a flóry, je právě mezinárodní obchod s nimi. Ten dosahuje v posledních letech nebývalých rozměrů a způsobil, že mnoho druhů je ohroženo přímo na své existenci. Tento stav vedl státy k uzavírání mezinárodních smluv, v nichž se zavázaly chránit ohrožené druhy fauny a flóry prostřednictvím regulace mezinárodního obchodu. Klíčovou se v tomto smyslu stala Úmluva CITES, která zakotvila závazná pravidla pro jeho provádění.

Ohledně druhů, které jsou přímo ohrožené na své existenci, stanoví Úmluva zákaz obchodování. Obchodování s jinými druhy je pak předmětem omezení, která spočívají v tom, že ho je možné uskutečnit pouze s patřičnými povoleními.

Závazky z Úmluvy CITES jsou v českém právním řádu prováděny prostřednictvím zákona č. 100/2004 Sb. a přímo účinnými a bezprostředně závaznými předpisy ES.

Cílem opatření z příslušných právních předpisů není tedy vytvářet překážky obchodu s živočichy a rostlinami, ale dostat mezinárodní obchod pod kontrolu a zajistit dodržování povinností stanovených v právních předpisech. Kdo nebude platná pravidla respektovat, má být spravedlivě potrestán. Především však je nutno zabezpečit prosazování ochrany druhů v praxi, to znamená určit kompetentní orgány a vytvořit pro ně nástroje, kterými tohoto bude možné dosáhnout.